

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om försäkrades och arbetsgivares socialskyddsavgifter och folkpensionsanstaltens finansiering

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift. Dessutom föreslås att lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift, lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten samt ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen och i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen ändras.

Den sjukförsäkringspremie som uppbärs hos pensionstagare på basis av den beskattningsbara pensionsinkomsten föreslås bli sänkt med 0,80 procentenheter från och med ingången av 2002. Pensionstagarnas premie föreslås bli sänkt från nuvarande 2,70 procent till 1,90 procent. Sjukförsäkringspremien för övriga försäkrade föreslås allttjämt vara 1,50 procent av den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen.

Enligt förslaget sänks den folkpensionsavgift som uppbärs hos privata arbetsgivare med 0,65 procentenheter för företag som hör till avgiftsklass I och med 0,45 procentenheter för företag som hör till de andra avgiftsklasserna. De nya folkpensionsavgifterna, som uppbärs från och med ingången av mars 2002, vore beroende på företagets avskrivningar och lönesumman 1,35, 3,55 eller 4,45 procent av de förskottsinnehållning underkastade lönerna. Avgiftsklassernas gränser för avskrivningarna, som har varit 300 000

mark, ändras till euro och avrundas till närmaste hela 100 euro.

Den folkpensionsavgift som uppbärs av kommunerna, samkommunerna och de kommunala affärsverken samt kyrkan som arbetsgivare sänks med 0,75 procentenheter från ingången av mars 2002. Den nya avgiften är 2,40 procent av lönerna. För staten och andra statliga inrättningar än affärsverken samt för landskapet Åland föreslås folkpensionsavgiften fortsättningsvis vara 3,95 procent av lönerna. Det föreslås att arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift allttjämt skall uppbäras på grundval av sådan lön på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av skattefri utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar.

Det föreslås att sjukförsäkringsavgiften för arbetsgivare inte ändras. Sjukförsäkringsavgiften för privata arbetsgivare och kommunen och kyrkan som arbetsgivare föreslås vara 1,60 procent samt för andra arbetsgivare 2,85 procent av lönerna. Folkpensions- och sjukförsäkringsavgifterna för inrättningar som avses i lagen om statens affärsverk föreslås fortsättningsvis bestämmas på samma sätt som för privata arbetsgivare.

Vad gäller Folkpensionsanstaltens finansiering föreslås det att den tidsfrist inom vilken Folkpensionsanstalten skall täcka det finansieringsunderskott på 500 miljoner mark som föranleds av att statens garantibelopp sänks förlängs till utgången av 2003. Det nämnda

finansieringsansvaret om 500 miljoner mark föreslås bli ändrat till euro med 1 euros noggrannhet. Samtidigt föreslås det att den tid under vilken Folkpensionsanstalten vid behov kan överföra medel från folkpensionsfonden till sjukförsäkringsfonden och vice versa förlängs till slutet av 2003.

Det föreslås att till lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift fogas en bestämmelse om

bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om de minimibelopp för vilka arbetsgivares socialskyddsavgift skall betalas.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2001 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2002.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Lag om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs i 33 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963). Enligt bestämmelsen är den försäkrades sjukförsäkringspremie 1,25 penni per skatteöre. Sjukförsäkringspremien har dock genom ettåriga lagar uppburits enligt ett högre eller lägre belopp än det nämnda. Om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie som nu bärs upp bestäms i 1 och 2 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001 (1223/2001). Enligt lagens 1 § är den försäkrades sjukförsäkringspremie 1,50 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen.

I samband med ibruktagandet av euron är avsikten att i skattelagstiftningen slopa begreppet skatteöre från och med ingången av 2002. Regeringen har till riksdagen avlåtit en proposition om detta med förslag till ändringar i skattelagstiftningen som ibruktagandet av euron förutsätter (RP 91/2001 rd). På grund av att begreppet skatteöre slopas ändrades 33 § sjukförsäkringslagen genom en lag (511/2001) som trädde i kraft den 1 juli 2001 så, att som grund till den försäkrades sjukförsäkringspremie i stället för skatteöret ligger den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen, utlandsarbetsinkomst samt arbetsinkomst enligt lagarna om pension för företagare. I nämnda lag föreskrivs inte om storleken av premien, utan den bestäms särskilt genom lag.

I propositionen föreslås att storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie bibehålls.

Den försäkrades sjukförsäkringspremie är således från ingången av 2002 1,5 procent av de inkomster som avses i 33 § sjukförsäkringslagen, vilket motsvarar det nuvarande 1,5 penni per skatteöre.

Hos pensionstagarna har den försäkrades sjukförsäkringspremie sedan 1993 uppburits till förhöjt belopp. Som störst har förhöjningen varit 3,00 penni per skatteöre 1994-1997. Sedan 1998 har förhöjningen av pensionstagarnas sjukförsäkringspremie minskats årligen. För 2001 är förhöjningen av premien 1,20 penni per skatteöre. Den sjukförsäkringspremie som uppbärs hos pensionstagare är alltså sammanlagt 2,70 penni per skatteöre. Om storleken av premien bestäms i 2 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001.

I regeringsprogrammet för Paavo Lippens II regering konstateras att den extra sjukförsäkringspremien för pensionärer skall sänkas ytterligare. Vid behandlingen av regeringens proposition om den sjukförsäkringspremie som uppbärs hos pensionstagare 2001 kom regeringsgrupperna i riksdagen överens om att den extra sjukförsäkringspremien som uppbärs hos pensionstagare sänks med 0,80 penni per skatteöre 2002. Enligt regeringsprogrammet och riksdagsgruppernas ställningstagande föreslås att höjningen av den sjukförsäkringspremie som uppbärs på basis av pensionsinkomst sänks från ingången av 2002 med 0,80 procentenheter från 1,20 procent till 0,40 procent.

Till pensionsinkomst på basis av vilken en förhöjd sjukförsäkringspremie uppbärs hänförs skattepliktiga ålderspensioner, invalidpensioner och arbetslöshetspensioner, familjepensioner och generationsväxlingspensioner samt andra avträdelseersättningar. Även avträdelsestödet för lantbruksföretagare skall betraktas som pensionsinkomst. I fråga om den förhöjning av sjukförsäkringspremien som skall uppbäras hos personer med pensionsinkomst samt verkställigheten av pre-

mien och andra bestämmelser om förfarandet skall utöver lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) tillämpas vad som i sjukförsäkringslagen bestäms om den försäkrades sjukförsäkringspremie.

Det föreslås att i 2 och 3 § i den föreslagna nya lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift bestäms om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie och förhöjningen av den sjukförsäkringspremie som uppbärs hos en person med pensionsinkomst.

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Enligt 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) är en arbetsgivare skyldig att till Folkpensionsanstalten som arbetsgivares sjukförsäkringsavgift betala 1,50 procent av beloppet av de förskottsuppbörd underkastade löner han utbetalt. Sjukförsäkringsavgiften har emellertid med stöd av ettåriga lagar uppburits på ett sätt som avviker från vad som bestäms i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Avgiften har sedan 1982 varit olika stor för arbetsgivare inom den offentliga sektorn och för privata arbetsgivare. Också avgifterna för arbetsgivare inom den offentliga sektorn har avvikit från varandra.

Den sjukförsäkringsavgift som 2001 uppbärs hos privata arbetsgivare är enligt 3 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001 1,60 procent av den förskottsinnehållning underkastade lönen. För kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfundigheter samt ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar är avgiften likaså 1,60 procent. För övriga arbetsgivare inom den offentliga sektorn, staten och landskapet Åland, är avgiften 2,85 procent av den förskottsinnehållning underkastade lönen. Affärsverk enligt lagen om statens affärsverk (627/1987) jämföras med privata arbetsgivare.

I propositionen föreslås inga ändringar i de sjukförsäkringsavgifter som uppbärs hos arbetsgivare. Avgiftsprocenterna är sålunda vid ingången av 2002 alltså desamma som

2001. Om storleken av avgiften bestäms i 4 § i den föreslagna lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift.

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift och grunderna för avgiften bestäms i 3 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956). Enligt det är storleken av avgiften 4,25 procent av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet. För skattskyldig arbetsgivare som idkar affärsverksamhet är avgiften dock beroende på avskrivningarnas storlek och deras förhållande till de utbetalda lönerna 4,75 eller 5,25 procent.

I samband med eurolagstiftningen (RP 92/2001 rd) upphävdes den gräns på 200 000 mark för avskrivningar i 3 § 2 mom. folkpensionslagen som gäller privata arbetsgivare. Samtidigt upphävdes nämnda bestående bestämmelse i folkpensionslagen om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift. Enligt den 3 § (724/2001) som träder i kraft vid ingången av 2002 har avgiften för privata arbetsgivare fortfarande graderats i tre olika nivåer i förhållande till de avskrivningar som arbetsgivaren har gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar och i förhållande till de löner arbetsgivaren har betalat. Om avgiftens storlek, grunderna för avgiften och betalningen av avgiften bestäms särskilt genom lag.

Storleken av folkpensionsavgiften har flera år höjts eller sänkts genom ettåriga lagar från vad som föreskrivs i nämnda 3 § 2 mom. folkpensionslagen. Av privata arbetsgivare och arbetsgivare inom den offentliga sektorn har sedan 1982 uppburits olika stor folkpensionsavgift. Avgifterna som har uppburits av arbetsgivare inom den offentliga sektorn har avvikit från varandra. Genom ettåriga lagar har även grunderna för avgiften ändrats. För privata arbetsgivare har gränsen för avskrivningar sedan 1987 varit 300 000 mark.

För 2001 uppbärs hos privata arbetsgivare en folkpensionsavgift om 2,00, 4,00 eller 4,90 procent av den förskottsinnehållning underkastade lönen, beroende på avskrivningarnas storlek och lönebeloppet. Den av-

gift som uppbärs hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfund samt ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar är 3,15 procent. För andra arbetsgivare inom den offentliga sektorn, staten och landskapet Åland, är avgiften 3,95 procent av lönerna. Om avgifterna föreskrivs i 4 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001.

Enligt regeringsprogrammet bereder sig regeringen under valperioden på lättnader på 10-11 miljarder mark när det gäller grunderna för inkomstskatten och socialförsäkringsavgifterna. Regeringen förband sig i sitt ställningstagande till det förhandlingsresultat om ett inkomstpolitiskt avtal för 2001-2002 som uppnåddes den 17 november 2000 till att folkpensionsavgiften för kommunen som arbetsgivare, den evangelisk-lutherska kyrkan och dess församlingar samt ortodoxa kyrkan och dess församlingar sänks med 0,5 procentenheter från 3,15 procent till 2,65 procent från ingången av 2002. Avsikten med åtgärden var att för sin del lindra verkningarna av den höjning av förvärvsinkomstskattdraget vid kommunalbeskattningen som verkställs från ingången av 2002 på kommunernas och kyrkans ekonomi. Enligt regeringsprogrammet bestäms tidpunkterna för skattelättnaderna och sänkningen av socialförsäkringsavgifterna av konjunkturen.

Genom att sänka socialförsäkringsavgifterna kan arbetsgivarnas avgiftsbörda lindras i situationer där den ekonomiska tillväxten blir långsammare. På detta sätt kan man förbättra företagets möjligheter att erbjuda sysselsättning. De förmåner som finansieras med arbetsgivares folkpensionsavgift baserar sig inte på inkomsten. Därför är det ändamålsenligt att minska arbetsgivaravgifterna för privata arbetsgivare genom att sänka arbetsgivarnas folkpensionsavgift. Genom att rikta en större avgiftssänkning till små, arbetskraftsintensiva företag som betalar låga löner kan sänkningens sysselsättande effekt förhöjas. För att kommunernas och församlingarnas möjligheter att erbjuda sysselsättning inte skall bli sämre i och med sänkningen av avgifterna för privata arbetsgivare är det ändamålsenligt att samtidigt sänka

också avgifterna för dessa arbetsgivare inom den offentliga sektorn.

I propositionen föreslås att folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare i avgiftsklass I sänks med 0,65 procentenheter och i de övriga avgiftsklasserna med 0,45 procentenheter. Avgiften för kommunen och kyrkan som arbetsgivare sänks med 0,75 procentenheter, varvid avgiftens storlek efter sänkningen motsvarar den genomsnittliga avgiften som uppbärs hos privata arbetsgivare. Sänkningarna av avgifterna träder i kraft den 1 mars 2002.

Enligt propositionen är folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare och affärsverk enligt lagen om statens affärsverk från ingången av mars 2002 således 1,35 i avgiftsklass I, 3,55 procent i avgiftsklass II och 4,45 procent i avgiftsklass III. Avgiften för kommunen och kyrkan som arbetsgivare är från samma tidpunkt 2,40 procent. För januari och februari 2002 uppbärs hos de privata arbetsgivarna samt kommunen och kyrkan som arbetsgivare en folkpensionsavgift som är lika stor som i år. Den folkpensionsavgift som uppbärs hos staten och landskapet Åland ändras inte, dvs. dessa arbetsgivares avgift är alltså 3,95 procent.

Den lägsta avgiften, som uppbärs enligt avgiftsklass I, uppbärs av företag för vilka beloppet av de i beskattningen fastställda årliga avskrivningarna inte överskrider 50 500 euro (300 259 mark) eller vilkas avskrivningar överskrider 50 500 euro men andelen är mindre än 10 procent av de löner som företaget betalat ut samma skatteår. Till den mellersta avgiftsklassen, avgiftsklass II, hör de företag vilkas årliga avskrivningar överskrider 50 500 euro och är minst 10 procent men högst 30 procent av de utbetalda lönerna. Till den högsta, avgiftsklass III, hör de företag vilkas avskrivningar överskrider 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av de utbetalda lönerna. Avgiftsklasserna bestäms i övrigt på samma sätt som i 4 § i den gällande ettåriga lagen men markbeloppet av avskrivningarna föreslås bli ändrat till euro och avrundat till närmaste hela 100 euro. Avrundningen höjer den gällande gränsen för avskrivningarna med 259 mark (ca 44 euro), vilket i någon mån underlättar företagets möjlighet att komma med i den lägsta

avgiftsklassen.

Om storleken av arbetsgivares folkpensionsavgift föreskrivs i 5 § i den föreslagna lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift.

1.1. Lag om arbetsgivares socialskyddsavgift

Grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och folkpensionsavgift

Numera bestäms om storleken av och grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Eftersom avsikten är att bestämma om storleken av avgiften i en ny särskild lag om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift föreslås det att det i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms om den inkomst som ligger till grund för arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift. Samtidigt fogas till detta lagrum arbetsgivares folkpensionsavgift, för vilken samma inkomst ligger till grund som för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Arbetsgivares sjukförsäkrings- och folkpensionsavgift betalas på grundval av förskottsinnehållning underkastad lön samt på den del av i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. Det föreslås att i 2 § 2 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms att i den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar inte inräknas av arbetsgivaren betalda skattefria ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet. Grunden för avgifterna är densamma som i 3 och 4 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001.

Definiering av lönen och arbetsgivaren

I 2 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift bestäms vad som i nämnda lag avses med lön. Med lön avses enligt bestämmelsen lön enligt 13 § lagen om för-

skottsuppbörd samt lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976). Med lön avses även lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag. Naturaförmåner som hör till lönen beräknas så som bestäms i inkomstskattelagen (1535/1992). Vad gäller kostnaderna för utförandet av arbetet skall beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.

Det föreslås att 2 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift ändras så att som lön även räknas sådan lön som avses i 10 § lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) på grund av vilken även arbetsgivares socialskyddsavgift skall betalas. Samtidigt föreslås det att bestämmelsen görs tydligare.

I 2 § 2 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift definieras vilka som anses som arbetsgivare enligt lagen. Som arbetsgivare anses arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet är skyldig att uppbära källskatt. Det föreslås att den som enligt lagen om källskatt för löntagare från utlandet är skyldig att uppbära källskatt fogas till förteckningen. Det föreslås att om detta bestäms i 2 § 3 mom..

Bemyndigande

Enligt 9 § 3 mom. lagen om förskottsuppbörd är fysiska personer och dödsbon inte skyldiga att verkställa förskottsinnehållning på betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om betalningarnas belopp inte överstiger ett belopp om vilket stadgas genom förordning eller om betalningen inte hänför sig till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Med stöd av detta föreskrivs i 13 § förordningen om förskottsuppbörd (1124/1996) att fysiska personer och dödsbon inte är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning eller att betala arbetsgivares socialskyddsavgift om betalningen inte årligen överstiger

8 000 mark eller om den inte ansluter sig den verksamhet som avses i 9 § 3 mom. lagen om förskottsuppbörd. Befrielsen gäller alltså också arbetsgivares socialskyddsavgift. I lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift finns dock inte något uttryckligt bemyndigande att medge befrielse från socialskyddsavgiften på nämnda grunder.

I 14 § förordningen om förskottsuppbörd bestäms att förskottsinnehållning inte verkställs och arbetsgivares socialskyddsavgift inte betalas om beloppet av en enskild, tillfällig betalning är högst 100 mark. Inte heller för denna bestämmelses del finns något bemyndigande i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Socialskyddsavgiften för en betalning om 100 mark vore dock så liten att den inte skulle uppbäras som en enskild post.

Med tanke på 80 § grundlagen är det inte korrekt att nämnda bemyndiganden fattas. Nämnda bestämmelser i förordningen om förskottsuppbörd kommer under hösten att ändras på grund av övergången till euro. När ändringarna görs bör de bemyndiganden som gäller bestämmelsen vara på den nivå som grundlagen förutsätter. För att det fortfarande skall vara möjligt att i förordning bestämma även om de gränser som gäller arbetsgivares socialskyddsavgift föreslås det att det till lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift fogas ett bemyndigande om detta. Med stöd av det kunde i förordningen om förskottsuppbörd bestämmas om de gränser inom vilka socialskyddsavgiften inte behöver betalas.

Det föreslås att om bemyndigandet bestäms i 3 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Bestämmelsen i gällande 3 § om betalning av socialskyddsavgift i jämna markbelopp har i nämnda regeringens proposition (RP 91/2001 rd) föreslagits bli upphävd.

1.2. Folkpensionsanstaltens temporära finansieringsarrangemang

Statens andel i finansieringen av Folkpensionsanstalten minskades 1999 med 500 miljoner mark. Minskningen gjordes genom att man minskade storleken av det garantibelopp som staten betalar till folkpensions- och sjukförsäkringsfonden med sammanlagt 500 miljoner mark. Om detta bestämdes i lagen om

minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998). Enligt lagen svarar folkpensionsanstalten med sina egna medel för finansiering av beloppet på 500 miljoner mark till utgången av 2001.

I motiveringen till lagen konstaterades det att Folkpensionsanstaltens pensionsansvarsfond med den avkastning som dess tillgångar ger kunde köpa investerings- eller anläggningstillgångar av folkpensions- och sjukförsäkringsfonden. I sista hand sker finansieringen av beloppet på 500 miljoner mark genom realisering av investeringstillgångar.

Folkpensionsanstalten har fram till utgången av 2000 finansierat 137,2 miljoner mark av det krävda beloppet på 500 miljoner mark. I samband med reformen av Folkpensionsanstaltens förvaltning betonades betydelsen av Folkpensionsanstaltens pensionsansvarsfond när det gäller att täcka pensionsansvaret för anstaltens tjänstemän. Pensionsansvarsfondens avkastning räcker inte till för att finansiera de 362,8 miljoner mark som återstår fram till utgången av 2001. När den nya lagen om Folkpensionsanstaltens förvaltning träder i kraft vid ingången av 2002 föreslås det att denna tidsfrist inom vilken anstalten skall slutföra finansieringen av det nämnda beloppet på 500 miljoner mark förlängs till utgången av 2003. Samtidigt föreslås det att den summa som skall finansieras omvandlas till euro med 1 euros noggrannhet (84 093 963 euro).

De föreslagna lagtekniska ändringarna görs genom en ändring av 1 och 2 § lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten.

1.3. Fondöverföring

Enligt 59 § 2 mom. folkpensionslagen skall folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar vid kalenderårets utgång utgöra minst fyra procent av de årliga betalda totalutgifterna för folkpensionsfonden. Enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen skall sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta pro-

cent av de årliga betalda totalutgifterna för sjukförsäkringen. I syfte att uppnå de nämnda minimibeloppen är det möjligt att för den del som överstiger finansieringstillgångarnas minimibelopp överföra medel från folkpensionsfonden till sjukförsäkringsfonden och vice versa. Om detta bestäms i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen och i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen. Enligt nämnda bestämmelser är det möjligt att överföra medel åren 1998-2001.

När bestämmelserna om minimibeloppen av Folkpensionsanstaltens folkpensions- och sjukförsäkringsfonders finansieringstillgångar ändrades 1998 var avsikten att man kunde avstå från möjligheten att överföra medel mellan fonderna efter den övergångsperiod som pågick fram till utgången av 2001. Det faktum att Folkpensionsanstalten inte helt har finansierat den minskning av garantibeloppet med 500 miljoner mark som genomfördes 1999 inverkar fortfarande negativt på fondernas likviditet. Som det har konstaterats ovan föreslås att tidsfristen för finansieringen av beloppet på 500 miljoner mark förlängs fram till utgången av 2003. Därför föreslås det att folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens medel vid behov kan överföras från den ena fonden till den andra 2002 och 2003. Förutsättningarna för överföringen av medel ändras inte, utan medel kan överföras endast om medlen i den fond som medlen överförs ifrån överskrider det minimibelopp som har bestämts för den. De lagtekniska ändringarna genomförs genom att nämnda ikraftträdelsebestämmelser ändras.

2. Propositionens verkningar

2.1. Statsekonomiska verkningar

Att höjningen av sjukförsäkringspremien som uppbärs hos pensionstagare sänks med 0,80 procentenheter minskar Folkpensionsanstaltens premieintäkter 2002 med ca 63 miljoner euro (ca 375 miljoner mark). Detta baserar sig på antagandet att de nya för-

skottsinnehållningsgrunderna träder i kraft vid ingången av mars. Dessutom har beaktats att premierna redovisas till Folkpensionsanstalten med en månads fördröjning. Sänkningen av premien minskar intäkterna på årsnivå med ca 84 miljoner euro (ca 500 miljoner mark). Intäkterna av höjningen med 0,40 procent av sjukförsäkringspremien är ca 42 miljoner euro (ca 250 miljoner mark) på årsnivå.

Sänkningen av den folkpensionsavgift som uppbärs hos privata arbetsgivare från ingången av mars 2002 minskar Folkpensionsanstaltens avgiftsintäkter med ca 167 miljoner euro (ca 990 miljoner mark) 2002. På årsnivå är inverkan av sänkningen ca 223 miljoner euro (ca 1 330 miljoner mark). Till följd av differentieringen beräknas privata arbetsgivares folkpensionsavgift 2002 inbringa ca 346 miljoner euro (ca 2 050 miljoner mark). Den gräns för avskrivningar som används vid differentieringen av privata arbetsgivares avgifter stiger vid övergången till euro med ca 44 euro (259 mark) på grund av avrundningen.

Sänkningen av folkpensionsavgiften för kommunen och kyrkan som arbetsgivare med 0,75 procentenheter från ingången av mars 2002 sänker Folkpensionsanstaltens avgiftsintäkter med ca 62 miljoner euro (ca 370 miljoner mark) 2002. Inverkan på årsnivå är ca 82,5 miljoner euro (490 miljoner mark).

Staten ansvarar med ett garantibelopp för att minimibeloppet av folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens nettofinansieringstillgångar nås. På statens garantibelopp inverkar för sin del förutom denna proposition de regeringspropositioner som ges separat och som gäller Folkpensionsanstaltens finansiering. Regeringen har förelagt riksdagen ett förslag till lag om temporär ändring av Folkpensionsanstaltens finansiering 2002 (RP 118/2001 rd) enligt vilken en del av intäkterna av mervärdesskatten, 700 miljoner euro, redovisas till Folkpensionsanstalten. Av den nämnda intäkten redovisas 500 miljoner euro till folkpensionsfonden och 200 miljoner euro till sjukförsäkringsfonden. Det totala beloppet som föreslås bli redovisat är 296,3 miljoner euro (ca 1 760 miljoner mark) större än beloppet som redovisas 2001. Genom ökningen skall man täcka den minskning av av-

giftsintäkterna som föranleds av sänkningen av försäkringsavgifterna.

Regeringen förelägger riksdagen även en proposition med förslag till lag om avgift som för 2002 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna genom vilken den s.k. principen om totalt kostnadsansvar inom trafik- och olycksfallsförsäkringssystemen genomförs. Avgiftsintäkten 51,6 miljoner euro (307 miljoner mark) har beaktats som minskning av statens andel av utgifterna för sjukförsäkringarna.

Med beaktande av vad som anförts ovan uppskattas det att statens garantibelopp inte behövs till folkpensionsfonden 2002. Dessutom antas det enligt uppskattningarna just nu att det till folkpensionsfonden inte inflyter medel som överskrider fondens minimibelopp och därmed kan överföras till sjukförsäkringsfonden. De i propositionen föreslagna sänkningarna av arbetsgivares och pensionstagares avgifter och premier minskar Folkpensionsanstaltens intäkter med sammanlagt ca 292 miljoner euro (ca 1 740 miljoner mark) 2002. Detta försämrar särskilt balansen hos sjukförsäkringsfondens finansiering.

Statens garantibelopp till sjukförsäkringsfonden uppskattas 2002 vara ca 623 miljoner euro (ca 3 700 miljoner mark) i vilket ingår en ökning jämfört med uppskattningen av garantibeloppet för innevarande år om ca 64 miljoner euro (ca 380 miljoner mark).

2.2. Inverkningarna på betalarnas ställning

Sänkningen av pensionstagares sjukförsäkringspremie år 2002 ökar nettoinkomsten för en pensionär som får genomsnittlig månadspension på ca 850 euro (5 054 mark) med ca 3,9 euro (ca 23 mark) i månaden och inkomsten för en pensionerad make med ca 5,0 euro (ca 30 mark) i månaden. Förändringen i nettoinkomsten för en pensionär med en större månadspension på 1 400 euro (8 324 mark) är enligt förslaget ca 11,3 euro (ca 67 mark) i månaden. Sänkningen gäller inte de pensionstagare som uppbär mindre än 622 euro (ca 3 700 mark) i månaden och som inte är

tvungna att betala kommunalskatt och därmed inte heller någon sjukförsäkringspremie. För makar är denna gräns ca 538 euro (ca 3 200 mark).

År 2002 träder de nya skattekortet sannolikt i kraft vid ingången av mars. Fram till dess föreslås det att av pensionstagare uppbärs en sjukförsäkringspremie som vid förskottsinnehållningen är på samma nivå som 2001.

Den föreslagna sänkningen av folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare är större i avgiftsklass I än i andra avgiftsklasser. Till avgiftsklass I hör i allmänhet små, arbetskraftsintensiva och nya företag vilkas sysselsättningsmöjligheter det i den rådande konjunktursituationen är ändamålsenligt att förbättra med hjälp av en sänkning av avgifterna som är större än för andra privata arbetsgivare. Skillnaden mellan avgifterna för privata arbetsgivare som hör till olika avgiftsklasser föreslås inte bli så stor att den kan uppskattas ha någon stor konkurrensnedvridande betydelse. Den lilla höjningen av gränserna för avskrivningarna antas inte avsevärt öka antalet företag som placeras i avgiftsklass I.

Den genomsnittliga folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare kommer att vara 2,4 procent 2002. Det faktum att kommunen och kyrkan som arbetsgivare får en större sänkning av avgifterna än andra till 2,4 procent är motiverat för att dessa arbetsgivare inom den offentliga sektorn inte fick sina avgifter sänkta i juli 2000, när folkpensionsavgiften för privata arbetsgivare sänktes med 0,40 procentenheter i avgiftsklass I. Avsikten är att med hjälp av sänkningen på 0,75 procentenheter sträva efter att hindra försämringen av sysselsättningsmöjligheterna och konkurrenskraften hos kommunen och kyrkan som arbetsgivare.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Vid beredningen har finansministeriet, Folkpensionsanstalten och Skattestyrelsen hörts.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2002 och avses bli behandlad i samband med den. I fråga om folkpensionsanstaltens finansiering har propositionen samband med de i punkt 2.1. nämnda propositioner som avlåtts särskilt.

I den proposition med förslag till ändringar i skattelagstiftningen som ibruktageandet av euron förutsätter som behandlas i riksdagen

föreslås att 3 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift upphävs. Det föreslås att den upphävda paragrafen ersätts med en ny 3 §.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag bestäms om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som avses i 32 § sjukförsäkringslagen (364/1963) samt av arbetsgivares folkpensionsavgift som avses i 3 § folkpensionslagen (347/1956).

2 §

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie är 1,50 procent av den inkomst som avses i 33 § sjukförsäkringslagen.

3 §

Pensionstagarens sjukförsäkringspremie

Hos en försäkrad som får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som i 2 § bestäms om premien, i sjukförsäkringspremie 0,40 procent av den inkomst som avses i 33 § sjukförsäkringslagen. Denna höjning av sjukförsäkringspremien är dock högst 0,40 procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

4 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som

avses i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Avgiften är följande:

- 1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987) 1,60 procent,
- 2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 1,60 procent,
- 3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter 1,60 procent,
- 4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 1,60 procent,
- 5) hos landskapet Åland 2,85 procent, och
- 6) hos staten och dess inrättningar 2,85 procent.

5 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Arbetsgivares folkpensionsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som avses i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Avgiften är följande:

- 1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk
 - a) 1,35 procent i avgiftsklass I,
 - b) 3,55 procent i avgiftsklass II,
 - c) 4,45 procent i avgiftsklass III,
- 2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 2,40 procent,
- 3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter 2,40 procent,
- 4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 2,40 procent,
- 5) hos landskapet Åland 3,95 procent, och
- 6) hos staten och dess inrättningar 3,95 procent.

Till avgiftsklass II för arbetsgivares folkpensionsavgift hör privata arbetsgivare som

idkar affärsverksamhet och som är skyldiga att betala inkomstskatt till staten samt i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen avsedda näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet, om beloppet av de normala avskrivningar som de har uppgivit i skattedeklarationen för den senast verkställda beskattningen och som de har gjort på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar är större än 50 500 euro och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som de utbetalat under samma skatteår. Arbetsgivare och näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet hör till avgiftsklass III om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av beloppet av de löner som betalats ut under nämnda tid. Övriga privata arbetsgivare hör till avgiftsklass I.

Vad som i 2 mom. bestäms om privata arbetsgivare gäller på motsvarande sätt sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

För arbetsgivare som avses i 5 § 1 mom. 1—4 punkten är folkpensionsavgiften dock mellan den 1 januari och den 28 februari 2002 hos privata arbetsgivare 2,00 procent i avgiftsklass I, 4,00 procent i avgiftsklass II och 4,90 procent i avgiftsklass III samt 3,15 procent hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter, samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 1 mom. samt 2 och 3 §, sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 1278/1999 samt 2 och 3 § i lag 1119/1996, som följer:

1 §

En arbetsgivare är skyldig att till Folkpensionsanstalten betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift på basis av den lön som betalats till arbetstagaren och på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar. Avgifterna storlek bestäms särskilt genom lag.

kostnader för utförande av arbetet som arbetsgivaren betalat i den mån de är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Med arbetsgivare avses arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt lagen om källskatt för löntagare från utlandet är skyldig att uppbära källskatt.

2 §

Med lön avses:

1) lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd

2) lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag,

3) lön enligt 10 § lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), och

4) lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som bestäms i inkomstskattelagen. I fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.

Till den del av utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar räknas inte ersättningar för

3 §

Fysiska personer och dödsbon är inte skyldiga att betala arbetsgivares socialskyddsavgift för betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om inte betalningarnas belopp överstiger det maximibelopp för inkomst som befrias från förskottsinnehållning om vilket bestäms genom förordning av statsrådet eller om inte betalningen hänför sig till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas inte heller för enskilda, tillfälliga betalningar som inte överskrider det maximibelopp för betalning som befrias från förskottsinnehållning om vilket bestäms genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002

3.**Lag****om ändring av lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 och 2 § som följer:

1 §

Utan hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 84 093 963 euro mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade fi-

nansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2003.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2003.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

4.**Lag****om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen (908/1998) som följer:

—————
För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998–2003 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen. _____

_____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

5.**Lag****om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen**

Enligt riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen (909/1998) som följer:

För uppnående av minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998–2003 vid behov ur folkpensionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som bestäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 28 september 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

2.

Lag**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 1 mom. samt 2 och 3 §, sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 1278/1999 samt 2 och 3 § i lag 1119/1996, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

En arbetsgivare är skyldig att till folkpensionsanstalten som arbetsgivares sjukförsäkringsavgift betala 1,5 procent av beloppet av de förskottsuppbörd underkastade löner han utbetalt under en kalendermånad.

1 §

En arbetsgivare är skyldig att till Folkpensionsanstalten *betala* arbetsgivares sjukförsäkringsavgift *och arbetsgivares folkpensionsavgift på basis av den lön som betalts till arbetstagaren och på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar. Avgifterna storlek bestäms särskilt genom lag.*

2 §

Med lön avses *i denna lag* lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd *samt* lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976), *varvid i fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet skall beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.* Naturaförmåner som hör till lönen beräknas så som stadgas i inkomstskattelagen (1535/1992). Med lön avses även lön enligt 4 § lagen om beskattning av begrän-

2 §

Med lön avses:
1) lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd
2) lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag,
3) lön enligt 10 § lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), och
4) lön enligt 2 § lagen om beskattning av

Gällande lydelse

sat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag.

Med arbetsgivare avses i denna lag arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskotts-
uppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet är skyldig att uppbära källskatt.

3 §

Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas i jämna markbelopp så att pennin inte beaktas.

Föreslagen lydelse

anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som bestäms i inkomstskattelagen. *I fråga om kostnaderna för utförandet av arbetet beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.*

Till den del av utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar räknas inte ersättningar för kostnader för utförande av arbetet som arbetsgivaren betalat i den mån de är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Med arbetsgivare avses arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt lagen om källskatt för löntagare från utlandet är skyldig att uppbära källskatt.

3 §

Fysiska personer och dödsbon är inte skyldiga att betala arbetsgivares socialskyddsavgift för betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om inte betalningarnas belopp överstiger det maximibelopp för inkomst som befrias från förskottsinnehållning om vilket bestäms genom förordning av statsrådet eller om inte betalningen hänförs till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas inte heller för enskilda, tillfälliga betalningar som inte överskrider det maximibelopp för betalning som befrias från förskottsinnehållning om vilket bestäms genom förordning av statsrådet.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002
—————

3.**Lag****om ändring av lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 och 2 § som följer:

Gällande lydelse

1 §
Utan hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 500 miljoner mark mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 500 miljoner mark till utgången av 2001.

Föreslagen lydelse

1 §
Utan hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 84 093 963 euro mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2003.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till den 31 december 2001.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2003.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
—————

4.

Lag

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen (908/1998) som följer:

—————
För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998-2001 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen.

—————
För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998-2003 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
—————

5.

Lag**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen**

Enligt riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen (909/1998) som följer:

Gällande lydelse

För uppnående av minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998-2001 vid behov ur folkpensionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som bestäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

Föreslagen lydelse

För uppnående av minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998-2003 vid behov ur folkpensionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som bestäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
